

Tiszaparti Római Katolikus Általános Iskola és Gimnázium

2012. március-június

Tartalomjegyzék

Szolnok, a templomok városa- Társadalomtudományi nap	2
Tiszapartis Diákok Lengyelországban	3
Akikre büszkék vagyunk.....	4
Ballag már a vén diák.....	5
Diáknap.....	6
Feljegyzések egy indián naplóból.....	8
Pünkösdi majális	
Egy ritka mesterség nyomában	9
Országos Honvédelmi Nap Látogatás a Remondis-nál	10
Bruce Lee nyomdokaiban, avagy hogyan lesz a tornászból harcművész.....	11
Hihetetlen átigazolások.....	12
Irodalmi rovat.....	14
Mi leszek, ha nagy leszek?	15
Mint a mókus fenn a fán- kirándulások az iskolában.....	16
Filmajánló	18
Gondolatok.....	19
Fejtörő	20

Beköszöntött a nyár, mindenki izgatottan várja a Vakációt. A NYÚZ szerkesztősége is elmegy nyaralni, de előtte fogadjátok szeretettel az utolsó számunkat ebben a tanévben. Ígérjük, szeptembertől újult erővel folytatjuk a munkát! Addig is **szeretettel várjuk nyári élményeiteket, ötleteiteket, hogy miről szeretnétek még olvasni! Várjuk az új újságíró palántákat is!**

Üdvözlettel: A szerkesztők

Szerkesztőségi névsor:

Sipos Nikolett, Gregor Csilla, Ádám Adrienn, Várnagy Tamás, Kiss Ferenc, Karsa Patrik, Fehér Anna, Földvári Orsolya Beatrix, Molnárné Orosz Szilvia

Szolnok, a templomok városa- Társadalomtudományi nap

Iskolánkban a társadalomtudományi nap joggal mondható tradíciónak, hiszen idén harmadik alkalommal rendeztük meg március 29-én, melynek az ideai témája Szolnok, a templomok városa volt.

Már a nap hivatalos megnyitója előtt is voltak munkálatok bőven. Március 28-án az általános iskolások, valamint a 9. és 10.a osztályosok részt vettek az „Ismerjük meg templomunkat” címet viselő játékos „akadályversenyen”.

Idén a március 28-án megrendezett vers- és prózamondó verseny is kapcsolódott a naphoz, mely a „Templom és Iskola” címet viselte.

Turi Zoltán tanár úr vezetésével kerékpáros túra indult, melyet idén is nagy érdeklődés övezett.

A társadalomtudományi napot a hagyományokhoz híven Dr. Horváth László, a Damjanich János Múzeum Igazgatója, valamint Galsi Erika tanárnő nyitották meg. Iskolánk kórusának, valamint az alsó tagozatosok Szent Margit életét bemutató

színjátékának köszönhetően színvonalas megnyitón vehettünk részt.

Az emelt törisek prezentációkat készítettek Szolnok templomairól, valamint minden érdeklődő érdekes előadásokon vehetett részt.

Előadók:

- Gärtner Júlia nővér: Új utakon-Ward Mária, a leánynevelés megújítója- Az angolkisasszonyok rendje
- Csicsek Ildikó tanárnő: A szolnoki görög katolikus templom ikonosztáza
- Jámbor Csaba, a Damjanich Múzeum könyvtárosa: A ferences könyvtár története és emlékei (itt különböző, érdekes könyveket tekinthettek meg az érdeklődők az 1600-as évekből, például a Bibliát)
- Bán János, az Új Néplap munkatársa (Bán Mór néven kiváló történelmi

regényeket ír): A Hunyadiakról

A nap plusz programja a fotó- és makettkiállítás volt. A maketteket egyrészt a Mustármag óvoda csemetéi és szülei jóvoltából kaptuk. Másrészt a Damjanich János Múzeumtól örökre megkaptuk a XIX. századi Szolnok belvárosának makettjét, mindegyiket ezúton is köszönjük, hiszen rendkívüli módon színesítik iskolánk folyosóját!

Egy diák véleménye:

„Én a leánynevelésről szóló előadáson voltam és nekem nagyon tetszett. Meggyőző volt és elképesztő, amit tett a gyermekekkel Ward Mária, és hogy ennyi embert meggyőzött arról, amiben hitt, és segíteni akart.”

SIPOS NIKOLETT 12.C

Tiszapartis diákok Lengyelországban

Lengyel, magyar - két jó barát a kezdősora annak a rímbe szedett közmondásnak, amelyet Lengyelországban és Magyarországon csaknem mindenki ismer, és amely a két nép történelmi barátságát példázza. Koccintáskor gyakran hangzik el.

Ennek a történelmi barátságnak az emlékére rendezték meg idén azt a lengyel-magyar történelem vetélkedőt a Lengyel- Magyar Baráti Társaság szervezésében, melynek

első fordulóját tavaly Szolnokon, a másodikat idén, Szolnok lengyel testvérvárosában, a lengyelországi Bielsko-Bialában rendezték meg. A Közös történelmünk címet viselő versenyen négy szolnoki középiskola, köztük a Tiszaparti Római Katolikus Általános Iskola és Gimnázium, valamint az iskolák lengyel testvériskolái vettek részt.

Iskolánkat négy tanuló, 3 a 10. a-ból, és egy 11. d osztályos lány, valamint Galsi Erika és Nagy Márta tanárnők képviselték 2012. március 15-19-ig.

A versenyt hosszas felkészülés előzte meg.

Vincze Vivien így számolt be:

„Az első nap az utazással telt. Elhagyva a magyar határt, Szlovákián keresztül érkezünk meg a lengyel kisvárosba. Lengyel diáktársaink műsorral kedveskedtek nekünk. Másnap délelőtt került sor a vetélkedőre, ahol a szolnoki, és a bielsko-bialai testvériskolák diákjai egy nagy csapatot alkotva mérték össze tudásukat. Először kvíz kérdések megválaszolása volt a feladat, majd egy kihúzott témáról kellett közösen prezentációt készíteni.

Délután a város

szóló oklevéllel, Később a város integrációs esten megismerkedni a tanultunk, őket A harmadik nap a Szyndzielnia a zywieci sörgyár Közös vacsorával a vetélkedő.

vezetősége köszöntött minket, az eredményhirdetésről mindenki névre és ajándécsomaggal távozott. nevezetességeit tekintettük meg. Az lehetőségünk volt közelebről lengyel diákokkal, néptáncokat és dalt magyar énekekre tanítottuk. kirándulás napja volt. Délelőtt a hegyre mentünk fel libegővel, délután múzeumba látogattunk el. és a verseny értékelésével ért véget

Nekem elsősorban azért tetszett ez a kirándulással egybekötött verseny, mert az előzetes felkészülés rengeteg plusz információt adott a két ország közös történelméről, melyek a későbbiekben is biztosan előnyömré fognak válni mind az érettségim, mind az egyetemem. Az egyik lengyel diáklánnyal a mai napig tartom a kapcsolatot, ha minden a tervek szerint alakul, júliusban meglátogat."

Mivel krakkói testvériskolánk nem vett részt ebben a fordulóban, helyette a Zespót Szkót Ogrodnicych diákjai fogadták az iskolánkat képviselőket.

Tekintettel a nagy sikerre, szeretnénk felvenni a lengyel iskolával a testvériskolai kapcsolatot.

Sipos Nikolett 12.C

Akikre büszkék vagyunk

Középiskolások gálája a városban:

Április 16-án rendezték meg a Szigligeti Színházban a Középiskolások gáláját. A rendezvényt egy válogató előzte meg, melyen Szolnok összes közép- és művészeti iskolájából mérhették össze tudásukat a tanulók.

A gálán több diák is képviselte iskolánkat. A műsort a Tiszaparti kórusa, a Kodály Leánykar indította, majd sorra jött a többi fellépő. A gálát két felvonásban rendezték meg és mindenféle műsorszámot nézhettünk meg. Volt, aki verset szavalt, volt, aki tűzsonglőrködött, de hallgathattunk népdalokat, klarinétosokat és láthattunk néptáncot is. A legjobban pedig az tetszett, hogy a művészbemutatón közlekedve igazi művészeknek érezhettük magunkat és belekóstolhattunk egy kicsit a színpalotya mögötti életbe is.

Nagyon jól éreztük magunkat és szerencsések vagyunk, hogy a sok tehetséges diák közül minket választottak ki.

Az iskolánkat képviselő diákok: Kodály Leánykar tagjai, Hám Réka Ágnes, Kovács Mónika, Rózsa Bianka, Juhász Eszter.

Juhász Eszter 12. C

Novák Zsombor Péter 12. Cosztályos tanuló Csicsek Ildikó tanárnő ajánlására vett részt egy országosan meghirdetett pályázaton. Feltettünk Zsombornak néhány kérdést a kutatásaival kapcsolatban.

Milyen témát kellett feldolgoznod?

A két világháború között működött egy katolikus egyesület, amely az iparos társadalmi réteget támogatta mind anyagilag, mind erkölcsileg. Ennek működéséről és tevékenységéről írtunk Tanárnővel.

Milyen folyamatai voltak a kutatásodnak?

Először könyvekből szereztünk információkat erről a világszerte működő egyletről. Mivel városunkban ez a történelmi témakör még feltáratlan volt, ezért a Damjanich Múzeum, a Szolnoki Levéltár és a plébánia segítségét használtuk fel. Ezeket a forrásanyagokat átvizsgálva kaptunk egy teljes képet a Katolikus Legényegyletről.

Milyen tanulság vonható le a pályamunkádból?

Egyik legfontosabb, hogy megtanultam azokat a kritériumokat, melyeknek meg kell felelni egy szakdolgozat írásakor. Felkészítő tanáromtól megtanultam egy hatásos módszert, amit a későbbiekben is alkalmazhatok.

Milyen eredményt értél el a munkáddal?

Országos szinten külön díjat kaptam a dolgozatomért. Mivel a téma beleillett a Damjanich Múzeum által kiírt helytörténeti pályázatba is, ezért ott munkámmal első helyezést értem el.

Köszönjük a válaszokat.

Kökény Beatrix 12. C

Ballag már a vén diák

Idén május negyedikén tartottuk iskolai ballagásunkat. A rövidített órák után az alsóbb évesek feldíszítették az összes tantermet, melyektől a ballagók énekelve búcsúztak el. A ceremónia az aulában folytatódott, ahol az iskola vezetése, valamint a diákönkormányzat elkészítette a végzősöktől. A ballagók nevében Vitár Dorottya 13. C osztályos tanuló búcsúzott igazgatónőttől, az igazgatóhelyettesektől és a tantestülettől. A hagyományokhoz híven a 12. D osztály saját szerzeménnyel készült, mely ismét nagyon megható volt.

Május ötödikén, szombaton az egész várossal együtt köszöntek el végzőseink iskolájuktól, Szolnoktól, és a szülők is e napon gratulálhattak nekik.

Az utolsó csengő hallatán a diákok elindultak a Tiszapartiban megtett utolsó sétára. Az udvaron szüleik, testvéreik, további rokonaik várták őket, puszkával, ölelésekkel, gyönyörű virágcsokrokkal gratuláltak nekik, hiszen immáron egy újabb korszakot zártak le, felnőttek lettek.

Matók Dóra 13. C osztályos tanuló megható beszéddel köszönt el alsóbb éves társaitól, az iskolától.

Zárásként a hagyományos zászlóátadást tekinthettük meg, a tizenegyedik évfolyamosok vették át a zászlót a ballagóktól.

Az iskola ünneplőbe öltözött diákjai kordont állva kísérték a nagyobbakat a városban, végighaladva a Tiszaparti sétányon, egészen a Kossuth térig.

Ballagóinknak ezúton is kívánunk sok sikert az érettségihez, a továbbtanuláshoz. Kívánjuk, hogy érjétek el céljaitokat, életeteket mindig a siker és a boldogság kísérje!

*„Életed útját magad választod,
Válassz hát úgy, ha egyszer
Elindulsz, nincs már visszaút.”*

/Kodály Zoltán/

Bagoly Bettina, Sipos Nikolett 12.C

Diáknap

Iskolánkban május 31-én került sor a Diáknap megrendezésére. Az idei Diáknap sok újjátással és érdekességgel rendelkezett az előző évekhez képest a 12/C osztály diákjainak köszönhetően.

A legfontosabb újjátást az osztályok nemzetekre, kultúrákra való osztása jelentette. Előzetesen egy kisebb bemutató és kiállítás elkészítése volt a feladat. Természetesen minden osztály állta a sarat. A Diáknap reggel 8-kor vette

kezdetét és egészen délutánig tartott. A sétány melletti tisztáson az osztályok kedvükre főzőcskézhettek, már 10 körül tele volt a levegő a finom ételek illatával. Miközben kinn rotyogtak az ételek, addig benn nemzeti Ki mit tud?-dal és vetélkedőkkel ütöttük el az időt.

A vetélkedők fél 10-kor kezdődtek.

Néhány emlék a feladatokból:

A kisebbek számára külön vetélkedőket szerveztek a 12.-esek, 4 akadályon kellett végigmenniük 20 perces váltásokkal.

A néprajzos állomáson:

Puzzlek kirakása volt a feladat, amelyek magyar népviseleteket ábrázoltak. A kicsik meglepő gyorsasággal teljesítették feladatukat.

A drámajátékos állomáson:

Egy megadott szöveget kellett megeleveníteniük a diákoknak. Pl.: Juhokat terelünk Magyarországon. Mind a kicsik, mind a tanáraik remekül szórakoztak.

Dominó, országnevek:

A feladat dominó kirakása volt országnevek és zászlóik segítségével. Mind a négy osztály nagyon ügyes volt a csapatmunkában, ezért nehezen hoztuk meg döntésünket a helyezésekkel kapcsolatban. A következő állomáson is nagyon érdekes feladat várt a kicsikre. Országneveket kellett kirakniuk egy térkép segítségével. Együtt ismertük meg a világ országait sok-sok nevetés mellett.

Pluszpontokért a kisebbeknél ügyességi feladatokat kellett teljesíteni; célba dobtak, cukorkát gyűjtöttek.

A gimnazistákra természetesen nehezebb és több koncentrációt igénylő feladatok vártak.

A „**Nemzetek Ligája**” helyszínen ügyességi feladatokat kellett minél kreatívabban megoldaniuk a csapatoknak. A legnagyobb sikert a „kezes-lábas” feladat aratta, amit a résztvevők és nézők egyaránt élveztek. A diákok az egy óra alatt minden tőlük telhetőt megtettek a győzelem érdekében.

A **Kultúrkarton** készítésén a csoportok feladata az volt, hogy készítsenek egy plakátot, ami a nemzetükhöz kapcsolódó szimbólumokat és

jelképeket tartalmazza. Kreatív és szép munkák születtek.

A **Fekvenyomás** helyszíne a konditerem volt, ahol 6 izmuktól dagadó versenyző mérettette meg magát. A felügyelő tanár Rezák László volt, a verseny lebonyolítói a 12/C osztály önjelölt izomemberei: Kovács Máté, Szomolányi Márk és Terenyei Szabolcs. A verseny a jelentkezők testsúlyának mérésével kezdődött, majd a mért adatok 60%-val nyomtak a résztvevők. Az első helyen Szabó Péter, 10/B osztályos tanuló végzett.

Az **Utazási iroda** állomásán a feladat egy prospektus és egy plakát készítése volt az osztályok saját kultúrája alapján. Meglepő volt, hogy igen kevés idő alatt roppant kreatív és frappáns prospektusok láttak napvilágot, természetesen a zsűritagok tanácsai alapján.

A **Műveltségi vetélkedőn** a csapatok nagyon ügyesek voltak és minden tudásukat bevetették, hogy a legjobb eredményeket ériék el a feladatokban. A feladatok ugyan nem voltak egyszerűek, de a csapattagok összefogásával sikerült minden nehézséget leküzdeni.

izgalmasat és érdekeset.

A diáknapon egy komplett **Filmszínház** is helyet kapott. A rendezők Daróczi Dávid, Mészáros Tibor és Nagyné Török Éva voltak. A feladaton kb 30 diák vett részt. A feladatok egy részét filmrészletek alapján, míg a többit előismereteik alapján oldották meg a diákok. A feladatok között volt teszt, filmfelismerés, szinkronizálás, elméleti kérdések. A tanulók kiválóan teljesítettek, ebből is látszik, hogy milyen nagy szerepük van a filmeknek. Nagy sikere volt a **Mr. és Mrs. divatbemutató**nak és a süti-sütő versenyre készített **ínycsiklandó sütemények** mellett a **Dáridónak**. A diákok egy a sajátjuktól eltérő nemzet nevét húzták ki és az így kapott nemzetre jellemző dalra táncolniuk kellett. Voltak sokkoló és kevésbé sokkoló produkciók is, de a zsűri könnyedén meghozta a végső eredményt. Nagyon jól szórakoztunk mindannyian. Bízunk abban, hogy az idei diáknapon mindenki számára nyújtott valami

Gregor Csilla 12. C

FELJEGYZÉSEK EGY INDIÁN NAPLÓBÓL

(A diáknap egyik legsikeresebb alkotása.)

Immár két éve, hogy szüleink beadtak minket a Tisza-parti rezervátumba, ahol olyan sápadtarcú testvérek vigyáznak ránk, akik nem szeretik, ha füstjelekkel kommunikálunk, és tüzes vizet iszunk.

Feljegyzések egy indián naplóból:

Az ég tiszta. A Nap feljövőben van. Az ősz még kenderszőke. Ma a néppel átlépjük az új földünk határát. Sokáig lehetett volna a földgömb összes országában keresgélni, de jobb rezervátumba nem is küldhettek volna. Csendesen ügetünk be lovainkkal, nem keltünk felhajtást.

A sápadtarcúak nagyfőnöke meglepő örvendéssel köszönt minket. Azt mondja, mi vagyunk a jövő nagy vadászai és harcosai. A népünk törzsfőnöke is rendes, saját nyelvünkön úgy nevezzük: Vékony-karú törzsfőnök. Tetszik ez a hely. Biztonságos. Vannak azonban szokatlan dolgok, nehéz például megszokni a sivalkodó, félelmetesen csengő hangot, ami egy-egy törzsi gyűlés kezdetét jelzi. Ilyenkor mi ülünk, a sápadtarcú pedig átadja tudását. Nagyon különös dolog ez a beszélő tehetség; azzal születni kell. Olykor egészen élvezhetőek a társalgások, bár az alkímia szeánszon, ahelyett, hogy aranyat csinálnánk, sosem látott tájak különös elemeit kell vegyíteniünk egymással. Időnként aztán nekünk is számot kell adnunk a tudásunkról, ami nehezebb, mint egy bölényt le vadászni. Nehéz, mert a sápadtarcúak tudománya nem megfogható. Mindent a fejünkben kell elképzelni és onnan is kell elővenni. Ott van a számolás, ami túlságosan logikus. Aztán ott van a história, ami meg egyáltalán nem logikus. Különböző nyelveik is vannak a fehér embereknek, telis-teli furcsa szavakkal. Van geográfia, de sehová sem megyünk, van állat-tan, de ott sem látunk állatokat. Van erősödés, ahol még verekedni sem szabad. Hogyan leszünk így jó vadászok?!

Beköszönt az újabb ősz. A rezervátum fenntartója is változott. Most Monitou vigyáz ránk.

Lassan a második évünket töltjük itt. Már nem idegen a rezervátum, mondhatni megszerettük. Minden sarkát ismerjük és bátran vágatunk a folyosókon. Közben csitítjuk/tanítjuk az újonnan érkező ifjú harcosokat.

A sápadtarcúak azonban nem sokat változtak. Továbbra sem szeretik, ha tüzes vizet iszunk, ezért hétvégeken belovagolunk a városba és ott eresztjük ki a fáradságot az aranyásókkal, a prémvadászokkal és a többi rezervátum harcosaival. Ilyenkor körbe jár a békepipa és elássuk a csatabárdot is.

Uff. Én beszéltem, Hosszú haj, Rövid Ész.

a 10. C osztály

PÜNKÖSDI MAJÁLIS

Május 28-án, pünkösd hétfőn a plébánia szervezésében pünkösd majális tartottak az egyházhoz tartozó közösségek számára.

A jelenlévők között akadtak óvodások, kisiskolások, cserkészek és a Mária Légió tagjai. A legfontosabb a szeretetben eltöltött idő volt, amelyet egy főzőverseny és a Ki mit tud? tett érdekesebbé. A gyerekek és felnőttek a játékos sportolás során egyaránt jól érezték magukat. A rendezvényen képviseltette magát a katolikus iskola néptánc előadása és az érdekes ugráló kötél bemutató. Ezek után élőzenés táncházat tartottak a résztvevőknek, ahol kicsit és nagyot is jól megizzasztottak. Az érdeklődők a cserkészház színpadán egy koncertet is megtekinthettek.

Gregor Csilla 12.C

Egy ritka mesterség nyomában

Néhány hete egy nem várt feladattal bíztak meg, miszerint készítsek egy interjút a nagymamámmal, Tóth Szabó Teréziával, aki a szolnoki csipkekészítők egyesületének tagja. A szolnoki varrott csipke nagyon különleges, egyedülálló kincse városunk művészetének. A csaknem 100 éves múltra visszatekintő szolnoki varrott csipke megteremtője Hagyák Stefánia volt, aki a belga és olasz szaklapokból tanult technikát erdélyi elemekkel, kézzel font konturzsinórral és 26 öltésminta változatos kombinációjával tette egyedivé. A csipkét a család egyik fiatal tagja, Jakabné Mészáros Gizella őrizte meg az utókornak. Tőle tanulta meg a mesterséget nagymamám, aki a szolnoki csipkeszakkör kiállításával, csipkéivel rendszeresen bemutatkozik a hazai és a nemzetközi zsűri előtt, amit a Magyar Csipkekészítők Egyesülete is támogat. Szeretné, ha ezt a kivételes mesterséget szélesebb körben is megismernék, hátha követőkre is találna. A beszélgetéseink során így mesélt az életéről:

„Tóth Szabó Terézia vagyok, csipkevarró és viseletkészítő. A textillel végezhető munkák kisgyermek korom óta érdekesek, vonzóak voltak számomra. Gyermekkori családom majd minden tagja kézművességgel foglalkozó mesterember volt. Nagynéném szinte valamennyi textilféleséggel foglalkoztak, varrtak, szőttek, kézimunkáztak. Ami abban az időben természetes volt. Így könnyű volt elsajátítani a mesterségeket. Engem különösen a ruhavarrás érdekelt. Nagy örömet jelentett, amikor már saját magamnak készíthettem a ruháimat. De ez a tevékenység nem vált hivatalos munkává.

Foglalkozásom hosszú évtizedekig a szolnoki NKFV, majd a MOL vállalathoz kötött, térkép-szerkesztőként dolgoztam a geodéziai osztályon. Saját családom kialakulásával három lányunkkal is megszeretttem a kézimunkát. Együtt készítettük ruháikat, majd az unokáknak is néhány ruhadarabot, tornazsákot uzsonnás tarsolykát. Ők is felnőttek. Nyugdíjas koromra kerestem érdeklődésemnek megfelelő elfoglaltságot. A véletlen sodort a szolnoki varrott csipke megismeréséhez.

Különös, érdekes eddig számomra ismeretlen textilművesség. Ez a kézimunka városunk olyan kézműves kincse, melyet minél szélesebb körben népszerűsítek. Ennek érdekében hazai és nemzetközi csipke és textil pályázatokon veszek részt.

A nemzetközi konferenciák tájékoztatásában, a szakmai anyagok fordításában a Tiszaparti Gimnázium kedves tanárai, Galsi Erika és Denkéné Kohl Zsuzsanna, valamint unokám, a gimnázium tanulója, Thuróczy Bertalan volt segítségemre.”

Thuróczy Bertalan 11. C

Országos Honvédelmi nap

Június 1-jén az Országos Honvédelmi napon vettek részt iskolánk diákjai. Reggel kilenc órakor vette kezdetét a nap, amely katonai illetve rendőrségi bemutatókkal kezdődött.

A tiszapartis diákok Kis Csontos Róbert „törzsfőnök” vezetésével, mint mindig, az elsők között érkeztek, illetve nézték a bemutatókat.

Körülbelül 10 óra tájt kezdetét vette az akadályverseny, amelyet a katonai kiképzőpályán kellett az iskolák diákjaiból alkotott csapatoknak túlélniük. A TPG csapatát néhány lelkes diák alkotta. Csapatunk másodikként indult a versenyen, ahol az akadályokat sikeresen vettük és végül életünk árán is az előkelő 5. helyen végeztünk a 12 iskolából.

Akik nem versenyeztek, de mégis aktívan szerették volna idejüket eltölteni, azoknak a katonaság különféle fegyver, illetve harci gépjárművek megtekintését tette lehetővé. Dél körül az iskolákat egy közös sátortáborhoz vezették, ahol várt minket az ebéd, noha a helyekért élet-halál harcot vívtunk. Az ebéd babgulyásból és frissen sült túrós rétesből állt. Az ebédet befejezve az iskolákat az eredményhirdetésre kísérték.

Iskolánk előkelő eredménye köszönhető a kiváló szurkolócsapatunknak is.

Kovács Máté 12.C

LÁTOGATÁS A REMONDIS-NÁL

Május 31-én iskolánk tanulói közül kilenc órakor Turi Zoltán és Kis Csontos Róbert tanár urak vezetésével körülbelül 40 fő vágott neki a Remondis - túrának, hogy közelebbről is megtapasztalja, mi is történik a szelektíven és nem szelektíven gyűjtött hulladékokkal.

A csoport kerékpárral vágott neki a mintegy 20 perces útnak, hogy ezzel is felhívja a figyelmet a környezetvédelemre, egészséges életmódra.

A Remondis ezen részlege alapvetően a szelektíven gyűjtött hulladék bálákba rendezésével és a szállításra való felkészítésével foglalkozik. A megyéből érkező 75 000 tonna hulladékot kezelik itt. A hulladék egy részét Kétpóra, a másikat Dunaújvárosba szállítják.

A túrára igen szép számmal érkeztek diákok. Sajnálattal tapasztaltuk, hogy a nem szelektíven gyűjtött szemét 60-70%-át újra lehetne hasznosítani. Sok új információval gazdagodott csoportunk. A látogatás végén pedig ismét biciklire szálltunk az egészséges életmód jegyében.

Eszes Tamás 12.C

Bruce Lee nyomdokaiban,

avagy

hogyan lesz a tornászból harcművész

A Bruce Lee által 1967-ben alapított küzdősport egyik jeles és sikeres képviselője, a 11. c osztályos tanuló, Juhász Attila, aki bevezet minket a Jeet Kune Do világába.

NYÚZ: Mikor ismerkedtél meg a Jeet Kune Do alapjaival? Sportoltál előtte valami mást?

Juhász Attila: Körülbelül 5 éve kezdtem el megbarátkozni a Jeet Kune Do-val, de komolyabban csak 3 éve foglalkozom vele. Mindig is érdekelték a keleti harcművészetek, a különböző bunyós filmekben látott mozdulatokat én is el akartam sajátítani. A Jeet Kune Do előtt szinte napi rendszerességgel jártam tornaedzésekre és szerepeltem különféle atlétikai versenyeken. Később kipróbáltam még a kajakozást is. Közvetlen a Jeet Kune Do előtt Kung Fuztam, de végül ezt a sportágat is feladtam a JKD kedvéért.

NYÚZ: Édesapádnak komoly sikerei vannak ebben a sportágban. Mennyire befolyásolt a döntésedben a jelenléte?

Juhász Attila: Természetesen óriási szerepe volt abban, hogy végül a JKD-t választottam. A mai napig példaképként tekintek rá, sokat segített abban, hogy minél jobb legyek. Régebben nem tetszett, hogy kötelezővé tette nekem az edzésre járást, de hiába duzzogtam, beláttam, az edzések igen is fontosak. Most már nem kell noszogatni, nagyon szívesen járok a foglalkozásokra, úgy gondolom, egy nagyszerű társaság kovácsolódott össze.

NYÚZ: Hány edzésed van egy héten? Hogyan szoktatok készülni a versenyekre?

Juhász Attila: Heti 3 edzésünk van, a foglalkozások hossza úgy 2 óra. Az edzéseken mindig jó a hangulat, apukám és egykori remek tanítványának személyében, jól képzett edzők állítják össze az edzésprogramunkat. A versenyekre intenzív edzésekkel készülünk, pontütő kesztyűzünk, bokszolunk, és szabad küzdelemmel készítjük fel magunkat a megmérettetésekre. Ilyenkor mindig nagyobb erőbedobással hajtjuk végre a gyakorlatokat, hiszen a legjobb formánkban szeretnénk a szorítóba lépni. A nyáron egy új edzésprogrammal, a fegyencedzéssel fogom még jobb formába hozni magam.

NYÚZ: Mit tudnál tanácsolni azoknak, akik kedvet kaptak a sportág kipróbálásához?

Juhász Attila: A legjobb, ha egy baráttal kezdik el az edzéseket, ugyanis egy ismerős jelenlétében mindig nyugodtabb az ember. Elengedhetetlen, hogy legyen valamennyi kitartása az illetőnek, mivel az edzések illetve versenyek során elkerülhetetlen néhány ütés, ami sokszor elveszi a kedvét a kezdőknek. De aki eléggé elszánt, annak kizárt, hogy ilyen problémái lesznek a jövőben. A sportág megtanítja nekünk a saját testi erőnk féken tartását, emellett önvédelem szempontjából is rendkívül hasznos.

NYÚZ: Utolsó kérdésem: Mit jelent számodra a Jeet Kune Do?

Juhász Attila: Számomra is az önvédelem az első, bármikor meg tudom védeni mind a saját, mind mások testi épségét egy esetleges támadásnál. Emellett valóban kiváló hobbiként szolgál. Fantasztikus érzés még a szorítóban állni és harcolni, érezni a feszültséget a harcokban egyszerűen leírhatatlan. Ezekért a pillanatokért érzem úgy, hogy tökéletesen választottam sportágat.

Várnagy Tamás 11. C

Hihetetlen átigazozások(k)

A mai futball világában, kis túlzással, „kilóra veszik a játékosokat”. Óriási pénzszegek vándorolnak a klubok között a legjobb játékosok játékjogáért. Az alábbi cikkben a világ 10 legdrágább transzfereiről olvashattok, Andy Carrolltól egészen C.Ronaldóig. Érdekesség, hogy tíz játékosból öt 2011-ben váltott klubbot.

10. Andy Carroll (35 millió £)

Az ex Newcastle United-es balhés csatár (utcai verekedések, bántalmazások, drogfogyasztás) 2011 telén csatlakozott a Liverpool csapatához 35 millió £ ellenében. A tavaly tavaszi, illetve az idei szezon finoman szólva se róla szólt. 42 liverpooli meccsén mindössze 6 gólt lőtt. A nyári EB-n, illetve az Európa Ligában gólokkal bizonyíthatja, hogy bizony megérte kiadni érte ezt a hatalmas összeget.

10. Sergio (Kun) Agüero (35 millió £)

Az Atlético Madrid foggal-körömmel harcolt azért, hogy a legnagyobb kincsüket megtartsák. Ám van az a pénz, amiért érdemes csapatot váltani. Az argentin világklasszisért tavaly nyáron szintén 35 millió fontot kellett fizetnie Manszúr sejknek, a Manchester City tulajdonosának. Bár a világ egyik leggazdagabb emberének nem túl nagy kiadás, de tény, hogy Sergio barátunkkal sokat erősödött a manchesteri kékek így is bombaerős kerete. 34/24-es mutatója is igen biztató, a következő szezonban akár megvédheti angol bajnoki címét a Cityvel, és ne felejtjük el, a BL-ben is kikaparhatják a gesztenyét!

9. Radamel Falcao (35,2 millió £)

2011 nyarán a rengeteg kérő közül Falcao végül az Atlético Madrid csapatát választotta. Az immáron zsinórban 2-szeres Európa Liga győztes kolumbiai támadó ebben a sorozatban 59 meccsen lépett pályára az Atlético, illetve tavaly a Porto mezében egyaránt, és ezeken a mérkőzéseken 49 gólt lőtt. Hogy még csak véletlenül se ejtsük ki a pénzkidobás szót, gyorsan meg kell jegyezni, hogy a kolumbiai csatár idén élete legsikeresebb szezonját futotta. 34 meccsen 24 gól a bajnokságban, amely végül az 5. helyre lett elegendő, illetve a már említett Európa Liga győzelem is közrejátszott ebben a fantasztikus idényben.

8. Hernan Crespo (35,5 millió £)

Egy újabb argentin világklasszis csatár a Top 10-ben. Crespóért 2000-ben 35,5 millió £-ot kellett kicsengetnie a Lazio csapatának. A 36 éves csatár igazi vándormadár, karrierje során 8 klubban is megfordult, jelenleg az indiai Barasat csapatában keresi a kenyérré válót. A tavaly nyáron a Videoton által csábított támadó háromszoros argentin és olasz bajnok, egyszeres UEFA-kupa győztes, és angol bajnok. A hón áhított BL címét 2005-ben nem sikerült megkaparintania, hiába lőtt 2 gólt a döntőben, a Liverpool drámai csatában énekelte ki a sajtót a Milan szájából. Minden mérkőzést összevetve, azaz 608 meccsen 273 gólt lőtt.

7. Javier Pastore (36,7 millió £)

A mai nap biztos nem fogtok argentin hiányban szenvedni, ugyanis 7. helyen a tavaly nyáron a Palermótól a párizsi PSG-be szerződő Javier szintén Argentínából származik. Első francia idénye felemásnak mondható, hiszen 38 meccsen 13 gólt lőtt, ami annyira azért nem rossz, de csapata „csupán” a második helyre tudott felkapaszkodni. Eddigi egyetlen egyéni elismerése, hogy 2010-ben a legjobb fiatal futballistának választották Olaszországban. De van egy olyan érzése az embernek, hogy a még mindig fiatal 22 éves csatárnak hamarosan drasztikusan megnövekszik majd az egyéni- illetve csapat sikereinek száma.

6. Luis Figo (37 millió £)

Ejja! Hallottátok a legújabb hírt? Már mindenhol köztudott, hogy Figo bizony bátrabb, mint Chuck Norris! Történt ugyanis, hogy a kiváló portugál középpályás 2000-ben elfogadta a Real Madrid 37 milliós ajánlatát. Ebben még nincsen semmi érdekes, de tudniillik az örökös riválist, a világ egyik legjobb csapatát, a Barcelonát hagyta ott a királyi gárda kedvéért. Bátor húzás. No, ez finoman szólva sem tetszett a katalán szurkolóknak, akik a következő El Clásicón egy disznófejet vágtak Figohoz. A Szentkirályi ásványvíz egykori reklámarca, összességében szép karriert tudhat maga mögött, melynek fénypontja egyértelműen a 2002-es Bajnokok Ligája győzelem.

5. Zinedine Zidane (45,62 millió £)

Az algériai származású aranylábú középpályás, 1972. június 23-án látta meg a napvilágot Marseille-ben. Zidane már a Juventusban is eléggé ismert volt, de nagy áttörést a '98-as hazai rendezésű világbajnokság jelentette. Zizou a döntőben szerzett két góljával megpecsételte a brazilok sorsát, így Franciaország megszerezte eddigi egyetlen világbajnoki címét. A 2000-es EB-n Zidane vezetésével ugyancsak Franciaország diadalmaskodott. 2 év elteltével, az akkor kirobbanó formában lévő Real Madridhoz szerződött. Hogy nem került rossz helyre, azt a Madrid megszerzett bajnoki címe és BL győzelme is igazolja. 2006-ban újra megnyerhette volna a vb-t, de a Materazzival történt ominózus esemény után kiállították, és az olaszok büntetőkkel megnyerték a döntőt. A Real Madrid 5-öse végül ugyanebben az évben végleg szögre akasztotta stoplisát.

4. Fernando Torres (50 millió £)

A „Kölyök” becenévre hallgató spanyol csatár 28 éves korára lassan mindent elért, amit csak lehetett. A 2008-ban EB,- 2010-ben VB,- 2012-ben BL győztes Torres 2011 telén, az átigazolási időszak utolsó órájában, a liverpooli szurkolók nagy bánatára, a Chelsea csapatába szerződött. Az első londoni fél évében 18 meccsen csak egyetlen egy gólt lőtt. Azonban a következő idényében sem növelte nagy mennyiségben találati számát, 49 meccsen mindössze 11 gólt szerzett. De a rossz egyéni teljesítményt kárpótolja talán a Münchenben megszerzett BL-címe, amit a Chelsea drámai csatában nyert meg a Bayern München ellen. A nyári Európa Bajnokságon Torres ott lesz a spanyol keretben, akiknek nem titkolt célja a címvédés.

3. Kaká (56 millió £)

„Én csak annyit tudok, hogy van egy pisi színű mezben egy Kaká nevű játékos”- válaszolta Kovács András Péter ismert humorista, arra a kérdésre, hogy mennyire mozog otthon a futball világában. Na de a viccet félretéve, Kaká tehetségéről semmi kétségünk sincs. 2007 aranylabdása jókora összegért hagyta ott kedvelt csapatát, a Milant a Real Madrid kedvéért. A hosszas sérülése után felépülő brazil támadó középpályás az idény végén már az aranylabdás formáját hozta, de a hírek szerint Mourinho mester nem tart további igényt a szolgálataira. Lehet, hogy hamarosan ő lesz a legdrágább igazolás? Az biztos, hogy bármelyik csapat csak jól járna vele.

2. Zlatan Ibrahimovic (60,7 millió £)

A foci egyik legellentmondásosabb személyisége, a svéd válogatott Zlatan Ibrahimovic 2009 nyarán igazolt a Barcelonába. 10-ből 9 ember biztosan rávágná, hogy ez az igazolás pusztán pénzkidobás volt. Noha csak egy évet töltött a katalán klubnál, így is 29 meccsen 16 gólt lőtt. Ám a Guardiola-val való viszonya és hajmeresztő nyilatkozatai kivetkék a biztosítékot, 2010-ben elküldték és máig is a Milan csapatát erősíti. Érdekesség, hogy eddig minden csapatával bajnok tudott lenni, de a BL-t még nem tudta megnyerni. Komolyabb válogatottbeli sikere még nincs, az idei Európa Bajnokságon azonban meglepetést okozhat a svéd csapattal.

1. Cristiano Ronaldo (80 millió £)

Talán nem is annyira meglepő, hogy ő az összeállításom első helyezettje. A szegény családból származó Ronaldo már manchesteri éveiben is sok millió ember kedvence volt (főleg a lányoké...). Legnagyobb MU-s sikere kétségkívül a 2008-as Bajnokok Ligája győzelem, ami után jogosan az Aranylabdát is elnyerte. Csodálónak száma Madridba való szerződése után is csak nőtt és nőtt. Nem véletlen, hiszen (kapaszkodjatok meg) 144 Realos meccsen 146 gólt lőtt. Bámulatos teljesítmény! Idén csak a világ másik legtehetségesebb futballistája, Leo Messi rúgott több gólt nála, ám a szezon végén mégis Ronaldo örülhetett, hiszen a Real Madrid 4 év után újra bajnoki címet ünnepelhetett.

Várnagy Tamás 11. C

Irodalmi rovat

Írópalánták

A számítógép és az internet világában egyre kevesebben olvasnak könyveket, verseket. A mai diákok többsége nem igazán rajong az irodalomért. De akadnak olyanok is szép számmal, akik imádják, és írnak különféle történeteket, verseket.

Mivel én is közéjük tartozom, megkérdeztem két olyan embert, akiknek az irodalom már régóta fontos része a hétköznapjaiknak.

Az egyik interjúalanyom egy 17 éves debreceni lány, akit már kisgyerekkorom óta ismerek. Vanessa 12 évesen írta az első versét a legjobb barátnőjének. „Kaptam egy verset tőle, és én válaszoltam rá. Az egész egy poénnak indult. Utána sorra értek a csalódások, és esténként, mikor nem tudtam elaludni, a fejemben száguldoztak a rímek. Aztán jött az egyik sor a másik után. Beírtam őket a telefonomba és másnap átjavítottam őket. Észbe se kaptam és már betelt egy füzet a verseimmel.” - mesélte nekem Nesszi.

A másik ember, Imre bácsi, akinek sokat köszönhetek. Nagymamám egyik ismerőse és egyszer meglátta az egyik versemet náluk. Felkeresett és felajánlotta a segítségét. „A 21. században a magyar irodalomnak nincsenek olyan nagy alakjai, mint például Petőfi, Ady vagy Arany volt a maga korában. Ezért tartom fontosnak a fiatal írók, költők támogatását. Régóta foglalkozom írópalántákkal. Sokan küldik el nekem e-mailben a verseiket és én megpróbálom őket hasznos tanácsokkal ellátni. A legtöbben megfogadják és a következő irományuk is sokkal jobb lesz. Sok pártfogoltamnak már verseskötete is jelent meg, vagy épp egy regényét adták ki. Nagyon büszke vagyok rájuk.” - mondta el nekem nagy lelkesedéssel Imre bácsi.

Én még nem voltam 12 éves, amikor megírtam az első versemet. Emlékszem, épp az asztalnál ültem és tanultam, amikor rímek fogalmazódtak meg a fejemben. Az egyik barátnőmnek írtam, és az volt a címe, hogy: Klaunak. 2010. március 20-án csináltam egy honlapot, ahova feltettem a verseimet. Sok véleményt kaptam. Jót és rosszat egyaránt. Volt egy lány, aki Sopronból írta, hogy szépek a verseim, és hogy írnék-e neki egyet? Nagyon örültem, hogy ilyen messze is ismerik az oldalamat.

Ahogy telik az idő, egyre biztosabb vagyok abban, hogy a versek is képesek olyan érzéseket kiváltani az emberekből, mint a zene. Jobb kedvre derít, választ ad a kérdésedre, elgondolkodtat,

Földvári Orsolya Beatrix 9.C

Érzések

Tudom, milyen érzés sírva elaludni,
A sötétben csak az Ő nevét suttogni.
Reggel könnyes szemmel ébredni,
A világban egyedül élni.

Telnek a napok,
Sorban hetek, hónapok.
Lassan elmúlnak a jó napok,
S nem lesz holnap, csak tegnapiod.

De azt is tudom, milyen boldogan élni,
A hívását nem csak remélni,

Tiszta szívből szeretni,
És tudni, hogy nem kell feledni.

Tudom, milyen gyűlölni valakit,
Tudom, mit jelent, ha utálnak téged is,
Ha ellened fordul mindenki,
És aztán hirtelen, újra szeretni.

Nem vagyok ördög, de sosem leszek angyal,
Az én szívem szárnyak nélkül is szárnyal!
2011.08.22. :)

Földvári Orsolya B.

Mi leszek, ha nagy leszek?

Minden embernek vannak céljai. Lehet, ezek az álmok nem olyan nagyok, mint az enyéme, de mindenki küzd valamiért, ami talán az egész életére hatással lesz. Kiskoromban mindig énekesnő, tanár vagy hercegnő szerettem volna lenni. Ma már idősebb lettem és rájöttem, hogy mit szeretnék igazán.

Imádok írni. Akár elhiszik az emberek, akár nem, az írás nagyon sok mindenben tud segíteni. Nekem biztosan. Ha szomorú vagyok vagy kétségeim vannak, akkor előveszek egy üres fehér lapot és elkezdek körmölni. Vannak olyan alkalmak, amikor egy egész történetet kreálok és saját érzéseimet, képességeimet, kétségeimet adom át a szereplőnek. Ilyenkor persze legalább hat-hét lapot elhasználok. Néha csak egy „fogalmazást” írok arról, hogy az emberek éppen milyen gonoszak vagy szeretetreméltóak. Attól függ, megbántottak-e vagy sem. Nagyon szeretek írni a hatalmas álmokról, célokról és az életről. Ez afféle terápiás módszer nekem. Ezáltal tudom csak igazán kifejezni magam. Szeretném, ha felnőtt koromban is azzal foglalkozhatnék, ami már a szenvedélyemmé vált. Úgy gondolom, erre az írói vagy újságírói szakma tökéletesen megfelelne. Hol tudnám ezt a legjobban hasznosítani, mint egy nagyvárosban? London.

Minden álmom, hogy egyszer odaköltözhessek, és ott éljem le az egész életem. Szeretnék egy sikeres munkát, amit szeretek. Szeretném, ha huzamosabb ideig boldog lehetnék és nem csak egy pár napig. A családdal mi lesz? Ez minden második ember kérdése, akinek beszámolok a nagy terveimről. Szerintem 15-16 évesen a tinik többsége nem azon gondolkodik, hogy milyen férjet, mekkora családot akar. Én is közéjük tartozom. Egyelőre csak annyit mondhatok, hogy nincs szükségem arra, hogy nagy családom legyen. Számomra elég egy vagy

két gyerek és egy rendes férj. Nem várom a szőke herceget, ahogy megjelenik a fehér lován, leszáll, majd kezét csókol. Ilyen csak a mesékben létezik. Legyen kedves, segítőkész, gondoskodó, és ami a legfontosabb, megértő. Ha ezt mind megtalálom benne, akkor már nincs is szükségem királyfikra, vagy nagyvárosi macsókra.

Nagy szerelmem még a zene, de mivel nem játszom hangszeren, a hangommal pedig nem sok mindent érek el, ezért marad az az opció, hogy a barátaimat boldogítom nap, mint nap.

Ha egyszer minden álmom teljesülne, én lennék a legboldogabb ezen az egész világon. Addig is kitartóan küzdeni fogok és megpróbálok nem minden egyes adandó alkalommal feladni. Ezt megígérhetem.

Horváth Noémi 9.C

HA NAGY LESZEK

Pitbull leszek

www.demotivalo.com

Mint a mókus fenn a fán - kirándulások az iskolában

Ahogy elérkezett a jó idő, egyre több osztály tanulmányi kirándulásra megy. Túrák, szórakozások, életre szóló élmények, netán barátságok születnek.

Lássunk csak néhány osztályt, hogy telt a kirándulásuk:

10. c:

„Osztályunk Tóserdőre ment vonattal, ami reggel 8.15-kor indult a szolnoki vasútállomásról. 1 óra utazás után Árpádszálláson átszállva folytattuk utunkat. Leszállás után a nyári melegben 10 percet kellett a pályaudvartól a szállásig sétálnunk, ami egy autós-kemping volt.

3-4 fős csapatokra oszlottunk, mivel egy házban 3 ágy volt, de hogy mégis legyen valami rendezetlenség, egy pár házban 4-en voltunk.

A kipakolás után következett az első program, a strand és a főzés, mivel míg a többiek strandoltak, addig egy páran ott maradtunk, hogy megfőzzük a vacsorát. A többiek beszámolója alapján jó volt a strand, viszont akik maradtak főzni, szorgosan dolgoztak a babgulyáson, aminek meg is lett az eredménye, mivel istenien finom lett és kaptunk is érte sok dicséretet.

Vacsora után volt egy kis szabadidőnk, majd elkezdődtek a versenyek és a legváltozatosabb csapatépítő feladatok. Ezután megint egy kis szabadidő, majd elindultunk a kemping melletti étterembe караokézni. A hangulat fergeteges volt, sorban kértük a számokat és mindenki énekelt kisebb vagy nagyobb csoportokban.

A karaoke után visszamentünk a szállásra. Utána úgy éjfél körül bátorságpróba volt az erdőben. Nem sok alvás volt.

Másnap a kiadós reggeli után elmentünk a kalandparkba és csónakázni. A kalandpark nagyon jó volt rengeteg csúszó pályával és közepesen nehéz akadályal. Farkaséhesen indultunk ebédelni az étterembe, ahol hatalmas adagokat kaptunk. Ebéd után mindenki azt csinált, amit akart, de nem sokáig, mert rendet kellett tenni a házban, aztán indultunk is az állomásra a vonathoz. Nagyon jól telt az osztálykirándulás, ezért szeretném megköszönni osztályfőnökünknek, Sárkövi Gabriella tanárnőnek, hogy elvitt minket és Nagyné Török Éva tanárnőnek, hogy segített a főzésben és elkísért minket.”

Sánta László 10. C

11.C

„A 11. c május közepén bebarangolta Miskolctapolcát és környékét. Utunk Mezőkövesre vitt a Matyó Múzeumba, majd KIS JANKÓ Bori, ki a Matyó hímezést találta ki, házat látogattuk meg. Ezután Miskolctapolcára, a szálláshelyünkre vitt az utunk. Kipakoltunk, és irány a Miskolctapolcai Barlangfürdő és a Bob pálya. A bob pálya mellett megvacsoráztunk és visszatértünk a szálláshelyünkre. A második napon hazafelé úton megnéztük a lillafüredi Szent Anna barlangot és József Attila szobrát. Ezután kicsit fáradtan, viszont emlékekkel teli értünk haza.”

Kiss Ferenc 11.C

10.B

Rettegj Nyíregyháza! „2012. június 1-jén az osztályunk 2 napos kirándulásra indult Nyíregyházára. Az odaút kellemes hangoskodással és énekléssel telt. Tanultunk egy fülbemászó dalt, amit azóta bárhol, bármikor szívesen elénekelünk. Nyíregyházán eső fogadott minket, ezért bementünk a helyi sportcsarnokba, ahol a kísérő tanárunk jártas volt. A csarnokban szívesen fogadtak minket és meghívtak az esti Caramel - koncertre. Nem kellett sokat noszogatni minket, azonnal elfogadtuk a meghívást. A sportcsarnokból egyenesen a Hotel Sóstó Turistaszálló és Campingbe mentünk, ahol szeretettel vártak minket. Vacsora előtt még ellátogattunk a

sikerült, és osztályfőnökünk örömeire semmit sem tettünk tönkre.”

helyi skanzenba, ahol megismerkedtünk a régi kor emlékeivel. Vacsora után csapatépítő tréningeztünk, amin sokat nevtünk. Ezek után elindultunk a Caramel - koncertre, ahol a legnagyobb hangja természetesen a 10. b osztálynak volt. A koncert után visszamentünk a szállásra, ahol reggelig beszélgettünk. Másnap július 2-án következett az állatkert. Ott rátaláltunk egy színpadra, ahol előadtuk az oda vezető úton tanult dalt. Hazafelé közel sem voltunk már olyan élénkek és hangosak, mint odafele. A busz szundikáló emberekkel volt tele. A kirándulásunk nagyon jól

Boda Nóra, 10. B

Budapest ismét láthatatlan

„2012. április 14- én osztályunk, a 11. c egy részével, a vállalkozó kedvűekkel felkerekedtünk, hogy Budapesten a Népligetben található Láthatatlan kiállítást „megnézzük”. Egyikünk sem volt még, így nem is tudhattuk, milyen is lehet egy ilyen kiállítás, milyen meglepetéseket tartogathat a számunkra?

Mit is takar a láthatatlan kiállítás elnevezés?

Képzeld el, hogy kialszik minden fény...

A láthatatlan kiállítás egy interaktív utazás egy láthatatlan világba, ahol megpróbálhatsz eligazodni csupán a tapintás, az illatok és a hangok nyomán.

Mi is részt vettünk egy ilyen utazáson, és mit is mondhatnék, a vaksötét helyszínek után, mikor már láttunk, mindenkinek a megkönnyebbülés ült ki az arcára. Ismét fény, színek és alakok! Ezt követően megismerkedhettünk azzal is, hogyan tudnak írni, olvasni, számítógépet és a hétköznapi egyszerű eszközeit használni a vakok. A kiállítás végén izgatottan meséltük egymásnak, kinek mi tetszett, milyen érzéseket váltott ki belőlünk az a tudat, hogy a szemünkre nem hagyatkozva kellett végigmenni egy erdőn, egy városban vagy éppen egy piacon. Bár mindenki fellélegzett, mikor újra látott, mégis hatalmas élménnyel távozott. Mindenkinek ajánlom, hogy egyszer jusson el ide és élje át azokat a tapasztalatokat, amelyeket mi már átéltünk és lássa meg a „láthatatlant”. A Népligetből a Néprajzi Múzeumba vettük az irányt, ami a régi Igazságügyi palotában kapott helyet. A kiállítás betekintést enged a magyar nép hagyományos kultúrájába. Nekem személy szerint nem is a tárlat tetszett nagyon, hanem a helyszín, maga az épület, mely klasszicista stílusban épült. A mennyezetfreskó, a toszkán-dór oszlopok, a színes márványtól, stukkótól és aranyozástól csillogó belső tér elkápráztatja a látogatókat. A kiállítások után a West End-be vettük az útirányt, ahol - a lányok nagy örömeire - éppen Glamour napok voltak. Végre a fiúk is megtömhették a gyomrukat! A két és félórás szabadprogram után több kilométerrel a lábunkban, egy-két holmival a táskánkban indultunk haza. Úgy látszik, sokan mások is látni akarták ezen a szombaton a „láthatatlan”(?) Budapestet, mert alig találtunk helyet a vonaton...”

Kása Viktória 11.C

Filmajánló

The Avengers – Bosszúállók

Szerény kis iskolaújságunkban, úgy éreztem, kötelességem említést tenni arról, amiről, ha csak fél mondatot is, jelenleg minden fiatal beszél, és ez a : BOSSZÚÁLLÓK!

Ha manapság bárkit is megkérdezzük: „Mostanában melyik a legjobb film a mozikban, ami széles körben szórakoztat?” Erre a válasz egyöntetű: a Bosszúállók című film. A nagy szuperhős dzsembori végre összeállt egy nagyszabású, akciófilmre. Sokakat ismerünk, de vannak új s szuperhősök is. Aki látta az előzmény- filmeket, az ismeri őket, de aki egy fikarcnyit sem tud egyik szereplőről se, annak is teljeskörű szórakozást nyújt.

Na, egy szónak is száz a vége: Milyen történetet tarkítottak ennek a látványra is tökéletes filmnek?

Nem szeretnék sokat elmondani a történetről, csupán annyit, hogy felcsigázzam a kedélyeket. Szóval a sztori: Loki (Thor gonosz testvére) egy úrlénysereggel megtámadja a Földet és szolgáskorba akarja szorítani az emberiséget, de főszereplőink azért álltak össze, hogy természetesen megállítsák ördögi tervében. A film 2,5 órás élményt ad, amit eddig még hasonló zsánerű filmnél nem láttam. A filmet 3D-s verzióban vetítik, és kitűnően kihasználja a 3D által adott lehetőségeket. A film az első hét alatt több mint 207 millió \$ bevételt hozott a MARVEL stúdióknak világszerte. Akár fan vagy, akár nem, ez egy olyan film, amit meg kell nézned, azt ajánlom, minél többen menjetek, annál jobb, mert ez egy korszakalkotó film. Én szerény véleményem szerint olyan volumenű film, mint a Star Wars, több évtizeden át fennmaradó közönségfilm. Kíváncsian várom a folytatást.

Rendező	Joss Whedon
Producer	Kevin Feige
A film alapja	The Avengers by Stan Lee Jack Kirby
Főszereplők	Robert Downey, Jr.(Vasember/Tony Stark) Chris Evans(Amerika kapitány) Mark Ruffalo(Bruce Banner/Hulk) Chris Hemsworth(Thor) Scarlett Johansson(Fekete özvegy) Jeremy Renner(Sólyomszem) Tom Hiddleston(Loki) Samuel L. Jackson(Nick Fury)
Zene	Alan Silvestri
Stúdió	Marvel Studios

Kiss Ferenc 11.C

Gondolatok

Miről álmodik a lány?

Amikor kisgyermek voltam, folyamatosan a szőke hercegről álmodoztam. Hogy majd eljön értem fehér lován a kék szemű. Aztán ezerszer megálmodtam az esküvőmet is.

Ha egyszer tényleg eljön az igazi, tényleg életre szóló házasságot szeretnék kötni. Pontosan úgy, ahogy nagyszüleim is tették. Házasságuk majdnem 50 évig tartott, egészen nagymamám haláláig. Tudtommal egyszer sem fordult meg a fejükben a válás gondolta a problémák ellenére sem. Nem egyszer veszekedtek, a legvégsőig kitartottak egymás mellett, őszinte szerelemmel.

Nos...ilyen társat szeretnék én is, ahogy mindenki. Megértőt, hűt, és kitartót. Szerintem ezek a legszükségesebbek.

Az esküvőm, ahogyan a mesékben is, „heted hét országra szóló” lesz. Gyönyörű hófehér ruha, hajnalig tartó mulatozás. Mindenképp szeretném, ha a régi falusi hagyományokhoz kötődne.

Aztán pedig boldogan élni egy nagy, idilli házban, jóban, rosszban, amíg a halál el nem választ.

Én hiszek ebben a sorsban. Meg is valósítható. A legfontosabb, hogy alkalmazkodni kell, sokat tűrni és rendületlenül szeretni. Hiszem, hogy egyszer minden lány megtalálja életében az ő „mesebeli hercegét”, csak ki kell tartani az álmunk mellett.

És egy nap az álom valósággá lesz.

Ha a diák zsebpénzre vágyik

Ha nincs eleresztve anyagilag az ember, kiegészítő megoldásokra kényszerül, ha „luxuscikket” szeretne magának vásárolni. Mi a legegyszerűbb? Szülőktől, nagyszülőktől, nagyobb testvértől pénzt kérni. Ez az opció azonban nem mindig működőképes. Ilyenkor a szerencsétlen diáknak be kell jelentkeznie egy Diák munka Szövetkezetbe. Ez sem megy egyszerűen, szóval jobb előre felkészülni, nehogy „hidegzuhany” érje az embert.

Az ilyen iskolaszövetkezeteknél, diák munkásoknál elméletileg 16 éves kortól lehet dolgozni, gyakorlatilag inkább 17 éves kor fölött. Fontos, hogy 18 éves kor alatt szülői beleegyezés szükséges.

Mielőtt regisztrálsz, be kell szerezned a következőket: Bankszámlaszám (azonnal megkapod, bármelyik bankban, vannak kifejezetten diákoknak való számlák), Adószám (ennek az átfutási ideje jó pár nap), Személyi igazolvány, Diákigazolvány, Orvosi igazolás, hogy dolgozhatsz, egészséges vagy, Tüdőszűrő (kb. 900 Ft-ba kerül).

A legtöbb irodánál regisztrációs díj van, amit ha elhagyod a szövetkezetet, visszakapsz. Ez kb. 1000-3000-ig terjed.

Ha ezek meg vannak, mehatsz az irodába. A témavezetők segítenek a neked legmegfelelőbb munkát kiválasztani. Adminisztratív, könnyű fizikai, általában ezek a legkelendőbbek. A legtöbb diákot az árufeltöltői valamint a pénztárosi feladatkörök mozgatják meg. (Fontos, hogy érdeklődj, mert valamelyik melót csak 18 éven felüliek vállalhatják)

A fizetésed órabérben kapod, nettó 400-500Ft között mozog. (Függ a szövetkezettől, attól, hogy nappal mész-e vagy éjjel, stb.)

Szóval, papírokat összekapni, irány melózni!

Én mindenkinek csak ajánlani tudom, mert mire ténylegesen dolgozó ember leszel, már lesz munkatapasztalatod, megtanulsz felelősséget vállalni a tetteidért, és megtudod, milyen is 8óra kemény munka.

Sípos Nikolett, 12.C

